

L'ajut constant del feixisme internacional als rebels, planteja una situació greu

La no intervenció constitueix, de fet, una covardia!

Manifestacions a Alemanya contra la trama de "voluntaris"

Londres, 8. — Les notícies arribades recentment d'Espanya han causat un cert malestar. En efecte, els desembarcaments d'hommes i material de guerra — tant per part d'Alemanya com d'Itàlia — s'han succeït en aquests últims temps amb ritme accelerat.

Es impossible ja ocultar la gravetat de l'ajut dels feixistes i nazis als rebels espanyols. És natural que aquest matí alguns periòdics — liberals i laboristes — en plantejar novament la qüestió de l'ajut estranger als rebels de Franco, es plantejessin novament la pregunta: «Ja no intervenció», constitueix de fet una covardia? En què sí resulta evitent per a tothom és que si París i Londres continuen la seva política de passivitat, l'ajut massiu dels feixistes acabarà amb tota resistència de l'heroic poble espanyol.

Amb referència a la trama de voluntaris a Espanya, l'òrgan laborista «Daily Herald» publica una interessantíssima informació del seu col·laborador diplomàtic. Diu l'esmentat periodista que fins a ell han arribat notícies de font absolutament segura, segons les quals a Düsseldorf — un dels centres més actius de reclutament de voluntaris per a Espanya — ocorregueren, fa tres setmanes, greus disturbis. Sembla que una manifestació integrada principalment per les mares dels fills de les quals han mort o desaparegut a Espanya, protestà pels carrers de la

ciutat, bo i cridant: «Torneu-nos els nostres fills». Avisada la policia va dissoldre la manifestació d'una manera severa, practicant nombroses detencions.

Malgrat la severitat de la censura, a totes les ciutats d'Alemanya se sap que nombrosos voluntaris — que no són tals — són enviats a Espanya. Havent-se oposat la Reichswehr que s'enviessin soldats a Espanya, es va recórrer a S. S. o S. A., als quals se'ls enviava a un camp de maniobres amb l'ordre que anaven de maniobres. Quan cal avisar a un pare o una mare que el seu fill ha mort a Espanya se li indica que ha mort en unes maniobres i que eno és necessari que portin dol.

Tot ha estat inútil per a amagar la veritat i a Alemanya — després de quatre anys de rebuixes de sous, d'augment de preus, de falta d'aliments indispensables — han estat les dones i els homes víctimes de la intransigència hitleriana. Els que s'han alçat i han protestat directament contra la sagrada persona de Hitler, el responsable directe i únic de l'ajuda al general assassí espanyol Franco.

La informació del periòdic «Daily Herald» està destinada a tenir — en aquesta propera setmana parlamentària — un gran relleu, degut al rumb que forçosament prendran els assumptes d'Espanya a conseqüència de la no intervenció. L'ajuda considerable del feixisme internacional a Franco.

Calma a la Generalitat

El President de Catalunya ha passat el matí al seu despatx particular de la Residència, on ha rebut diverses visites i ha celebrat conferències telefòniques.

El senyor Companys ha rebut en audiència el coronel Sandino; comandant Sanjuan; Dr. Dicuñg, catedràtic de la Universitat de Tolosa; i Martí Fagés, de Buenos Aires.

També ha rebut la visita del President de l'Audiència, senyor Josep Andreu, el qual ha assabentat el senyor Companys de les gestions realitzades a València prop del Govern de la República.

No s'ha produït cap notícia d'interès per a la Premsa, ni a la Secretaria particular de la Presidència, ni a la del conseller primer. El senyor Terradellas, no era a la Generalitat, i no ha estat anunciat, encara, el dia que es reunirà el Consell.

RES NOTICIA- BLE AL FRONT

COMUNICAT D'AQUEST MATÍ DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA:

Ciutat de Badajoz. — S'ha passat als nostres rangs un soldat procedent del camp rebel.

Res de nou a la resta del front.

Properes accions al front aragonès

La calma que regna al front d'Aragó sembla que desapareixerà molt aviat per a donar pas a un interès-moment béllic la iniciativa del qual serà portada per les nostres forces.

Aquest canvi de situació se'ns ha anunciat que coincidirà amb la desmobilització per al comandament general de tot el front aragonès d'una desfilada militar republicana que s'ha distingit particularment al front d'un ministeri i darrerament de la defensa de diversos sectors del Centre.

Paraules de Miaja: "Ni Madrid pot ésser pros per l'enemic, ni el poble pot perdre la guerra"

Madrid, 7. — Interrogat el general Miaja, ha dit: No és una declaració, sinó d'actes. Saludeu el poble de Madrid en nom meu i doneu-li la garantia i la seguretat absoluta que jo romandré al lloc on m'ha col·locat el Govern, no solament per disciplina, que és sempre el lleure primordial d'un militar, sinó per l'amor a aquest poble que sabut donar-ho tot per a la seva defensa.

Després ha parlat de l'època en que, sortint d'afaires de l'Acadèmia, anava a cercar el seu pare a la sortida de la fàbrica. S'ha referit a continuació a la seva família, suau al·ludada, i a les vocacions que ha hagut de sofrir.

Saludeu — ha afegit — aquests admirables combatents que en poc temps han sabut convertir-se en heroics soldats, i aquests caps oficials, la majoria formats a força de voluntat i sacrifici, que han sabut capacitar-se els primers i els altres després, per a aquest magnífic ressorgir de l'exèrcit del poble. Aquest exèrcit no pot ésser vençut. La lluita, en totes les guerres, no és una línia recta, sinó que té alternatives, però ni Madrid no pot ésser presa per l'enemic, ni el poble no pot perdre la guerra.

Cada vegada que s'ha tractat de formular un programa, han coincidit els representants polítics i sindicals. Ens hem reunit i no ha estat difícil d'arribar sempre a un acord. Què es disputa, doncs? (Formidable oació, que dura llarga estona.) Quan el poble subratlla aquesta unitat, tots tenim el deure de sotmetre'ns... (Aplaudiments que interrompen la frase.)

Sovint es pronuncien amb tot bon desig discursos fraternals i de solidaritat, i quan es fan aquestes exhortacions, obre el cor a l'esperança i sent un desfogament a les seves inquietuds. Cada vegada que parlen conjuntament els representants de les dues organitzacions sindicals, el poble sent l'alegria que proporciona veure dos germans que s'estimen. (Intensa oació.)

Lleialtat; en el procediment i en la intenció. Cal situar-se ben alt en aquesta terrible hora històrica que vivim, que ens exigirà sacrificis que no hem començat encara... (Força aplaudiments.)

(Companys, al Price)

EL CONFLICTE DE LA GENERAL MOTORS

Detroit, 7. — Les negociacions per a solucionar el conflicte de la General Motors han estat suspeses fins demà, dimarts.

El governador de Michigan ha declarat que guiarà totes les qüestions en l'litigi havia estat solucionades, però que per a una solució total caldrà decidir si el Sindicat d'Obrers de l'Automòbil serà l'únic organisme qualificat per a negociar en nom dels obrers.

L'atac feixista al sector d'Aranjuez fou dirigit pel general Von Faupel

Els dinamiters antitanquistes, amb rapidesa, tallaren la marxa dels tancs alemanys

Paris, 8. — El corresponent de l'«Agenzia Havas» a València, senyor Joan Rollin, afirma que l'atac d'ahir al sector de Aranjuez — a 47 quilòmetres de la carretera — fou violentíssim i dirigit segons els mètodes alemanys. Adués s'afirma a Madrid que el corresponent, que l'atac fou dirigit personalment pel general Von Faupel.

Els punts contra els quals es dirigien els alemanys eren la Marañosa, San Martín de la Vega i Ciempozuelos. El riu Jarama, que desemboca al Tago a Aranjuez, corre a diversos quilòmetres darrera i un canal lateral passa per Ciempozuelos i San Martín de la Vega. Les posicions republicanes s'estenien davant Aranjuez i continuaven fins a Sasón, pujaven fins a la carretera de València passant per Ciempozuelos, San Martín de la Vega on una longitud de quinze quilòmetres.

Les tropes de Franco (Faupel), atacaren amb gran força i amb material moderníssim. Durant diverses hores els canons feixistes bombardejaren les línies republicanes. Els tancs avançaren per terreny humit. Aleshores fou quan sortiren a esce-

na els cèlebres i heroics dinamiters. D'un salt surten de les trinxeres i aguantant-se, corrent amb una rapidesa asombrosa, amagant-se al necessari o aixecant-se i saltant obstacles si és oportú, els dinamiters antitanquistes esperen l'oportunitat

per a llançar els seus projectils explosius que destrueixen les màquines alemanyes.

Gràcies a l'heroisme de les tropes republicanes, els alemanys es veieren obligats a retornar a les seves bases sense aconseguir els objectius que es proposaven.

MENTRE S'ELABORA EL PLA DE CONTROL...

Quinze mil italians han desembarcat a Càdiz

Gibraltar, 7. — Un ciutadà britànic arribat aquest matí a Gibraltar, ha fet declaracions a la premsa i ha explicat que havia presenciado diversos desembarcaments d'italians a Càdiz.

Entre altres detalls, ha dit que dijous passat va veure arribar als mil italians a bord de dos vaixells que, com sempre, no duïen ni nom ni bandera.

Els desembarcaments aquests darrers dies han estat molt nombrosos i hom creu que en el transcurs de la setmana passada arribaren a Càdiz almenys quinze mil voluntaris italians.

Els patriotes (3) espanyols que protegeixen Franco

L'ex-comte de Romanones ha donat 30 milions, i l'ex-marquès de Fontalba, 25 milions

Barcelona, 8. — Segons el periòdic «La Voz de España», que es publica a San Sebastián, l'ex-comte de Romanones ha lliurat trenta milions de pessetes a la subscripció iniciada per les autoritats rebels. L'ex-marquès de Fontalba n'ha lliurat vint-i-cinc.

Ha retornat de La Fatarella el jutge especial Rodríguez Drangué

Ha tornat de La Fatarella el jutge especial per a instruir la causa dels fets d'aquella localitat, company Rodríguez Drangué.

Durant la seva estada a La Fatarella ha rebut nombroses declaracions de testimonis dels successos i ha portat a cap també nombroses diligències i inspeccions.

El company Drangué ha estat també a la Presó Celular on ha rebut la declaració dels quaranta delinqüents que hi ha pels camentats fets. Ha visitat també el President de l'Audiència per donar-li compte del resultat del seu viatge.

Factor imprescindible de la victòria!

Estem donant voltes a un cercle viciós. Cada vegada que representants autoritzats i responsables de la UGT i de la CNT han coincidit en una tribuna pública — com ahir en l'homenatge a la URSS, al Price — advocant per la unitat fraternal i sincera de tota la classe obrera, les multituds han subratllat aquest desig amb aclamacions entusiastes. El nostre poble, els militants obrers, tota la massa antifeixista catalana sent intensament aquesta unitat i no desaprofita cap ocasió per a proclamar-ho. Els dirigents d'ambdues organitzacions sindicals han arribat, gairebé sempre — i han efectuat, si ha calgut, mútues renúncies en llur ideari —, a un acord. Què es disputa, doncs?, com deia ahir el President Companys.

Fa setmanes, fa mesos, en tota mena d'actes públics, a través de les emissores de ràdio, advoquem, per una i altra part, per l'assoliment d'aquesta unitat, factor imprescindible de la victòria. I, amb tot, s'han produït, i encara es produeixen, amb lamentable freqüència, fets que — ja no podem creure en la inconsciència — dificulten i obstaculitzen la consecució d'aquesta unitat que tota la massa antifeixista desitja. Disputes, baralles, coaccions, adhoc actes de violència, encara són possibles entre elements d'una i altra sindical. Per què no ens decidim, d'una vegada, a imposar aquesta unitat que els homes responsables d'ambdues entitats sindicals preconitzen i que les masses obreres anhel·len? Què ho impedeix? Es que hi pot haver algú, al camp antifeixista, que tingui interès que aquests recels i aquestes pugnes segueixin subsistint? Ah!, si és que existeix aquest algú, cal fer-li sentir tot el pes de la justícia revolucionària i tractar-lo com el que és: com un sabotejador de la unitat obrera, com un agent del feixisme. Nosaltres confiem en les dissidències i baralles entre requetés i falangistes al camp facciós per apressar la victòria. Es que ells no pensen el mateix respecte a les nostres diferències?

A les consignes d'unitat obrera i democràcia sindical, nosaltres n'afegirem una altra: Justícia inexorable per als qui vulguin trencar aquesta unitat.

S'ha creat una comissió per a la resolució dels problemes de Justícia entre Catalunya i el Govern central

Demà, al matí, tindrà lloc a l'Audiència l'acte de constitució, amb assistència dels magistrats que han vingut de València

Aquest matí el president del Tribunal de Cassació, Josep Andreu, en rebre els periodistes els ha manifestat que acabava de prendre possessió del càrrec, del qual ha cessat el magistrat Ragasol, que n'havia estat encarregat durant la seva absència.

Ha dit també que estava molt satisfet del resultat de les gestions realitzades prop del Govern de València, per tal de coordinar els serveis de Justícia de Catalunya, així com de l'esperit de comprensió vers les coses de Catalunya que anima el ministre de Justícia, Garcia Oliver, i els presidents del Tribunal Suprem i fiscal de la República.

La revolució iniciada el 19 de juliol — ha afegit — va fer que el Govern de Catalunya hagués de resoldre, quant a justícia, una sèrie de problemes, alguns dels quals eren polser de la competència del Govern central, creant, aquest estat de fet, dificultats que, en el moment present, han de superar-se amb la mútua intel·ligència dels dos Governaments.

A l'objecte de portar a terme aquesta tasca i per ordres dictades pel ministre i conseller de Justícia, s'ha creat una comissió integrada per ambdues personalitats, els presidents del Tribunal Suprem i el de Cassació, el fiscal de la República i el procurador de Catalunya. El ministre ha delegat la seva representació al sotsecretaari, Sánchez Roca, i el conseller, al magistrat Pelayo Sala.

D'acord amb els desigs dels senyors Garcia Oliver i Vidiella, expressats a la reunió celebrada a València el dissabte passat a la tarda i a l'objecte que aquesta Comissió porti a terme, ràpidament, la seva

tasca, avui arriben a la nostra ciutat els representants del Govern Central i demà al matí es constituirà, a la sala d'actes del Tribunal de Cassació, sota la presidència del conseller de Justícia, la Comissió esmentada.

S'aprofitarà aquesta avinentesa per tal de fer una recepció a honor de la més alta representació de la justícia del Govern de la República, la qual tot seguit visitarà les actuals organitzacions jurídiques que funcionen a la nostra terra.

El President espera que aquesta visita servirà, una vegada més, per a demostrar als il·lustres hostes, els llaços d'amistat i compenetració que, avui més que mai, es respira a tots els àmbits de Catalunya vers les altres terres d'Ibèria i està convençut que els seus visitants tindran ocasió de comprovar aquest esperit i estat d'opinió que la lluita per la causa antifeixista, ha posat de relleu, en tots els seus aspectes i múltiples activitats.

Les tropes del Govern de Nanquin, a les portes de Sian-Fu

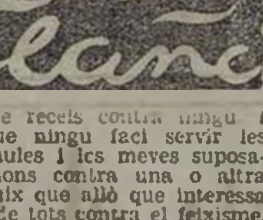
Xang-Hai, 8. — L'agència xinesa Central News assabenta que l'avantguarda de les tropes del govern de Nanquin es troba a les portes de Sian-Fu.

Per altra part assegura aquesta agència que les tropes del mariscal Xang Sueh Liang han iniciat la retirada als límits fixats.

A HONOR DELS FERITS

Ahir, a la tarda, tingué lloc al Pavelló de Romanus, de Montjuïc, el primer dels concerts organitzats pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya a honor dels ferits antifeixistes, convalescents als hospitals de la nostra ciutat. Col·laboraren al concert les artistes Joana Ribas, Rosa Rodés, B. Coll i Mercè Plantada, les quals foren escoltades amb viva emoció i silenci pel públic, integrat per convalescents i infermeres, com podeu veure a la fotografia (Centelles).

Blanc

la massa de recels contra ningú i no vull que ningú faci servir les meves paraules i les meves suposades intencions contra una o altra sindical, puix que allò que interessa és la unió de tots contra el feixisme.

«AQUESTA HORA ENS EXIGIRIA SÀCRIFICIS QUE NO HEM COMENÇAT ENCARA...»

Sovint es pronuncien amb tot bon gust discursos interns de solidaritat, i quan es fan aquestes exhortacions, albiru com la nostra multitud obre el cor a l'esperança i sent un desfogament a les seves inquietuds. Cada vegada que parlen conjuntament els representants de les dues organitzacions sindicals, el poble sent l'alegria que comporta veure dos germans que s'estimen. (Intensa ovació.)

Finalment, en el procediment i en la intenció. Cal situar-se ben alt en aquesta terra i a aquest moment que vivim, que ens exigirà sacrificis que no hem començat encara... (Forts aplaudiments.)

Hem de fer els homes virtuoses, propiciats al sacrifici, al no a l'heroisme, i a les virtuts serenes de la dignitat humana, amb el caliu i l'optimisme dels homes victoriosos.

En aquestes propores jornades de vigorosa influència en l'esdevenidor cal tenir ens hem de desprendre de les petites coses que manen en les nostres divergències.

Però aquestes i altres incidències i problemes es van superant. La guerra serà guanyada perquè tenim la seguretat de nosaltres mateixos, perquè disposem d'un poble magnífic, perquè portem el segell de la victòria. (Formidable ovació.)

GRATITUD DE CATALUNYA I DE LA REPÚBLICA

I ara, senyor cònsol de la URSS, us faig ofrena, portada per aquesta multitud immensa que aquí es congrega, de tota la gratitud i la solidaritat emocionada del poble de Catalunya i de la República que, segurs dels seus destins, lliures en els seus desiguis, aprecien en el vostre gest la bellesa del més alt desinterès tot l'únic impuls de servir el Dret, la Justícia i la Pau dels homes i dels pobles.

«VISCA CATALUNYA!» i «VISCA LA U.R.S.S.»

Aplaudiments inaboscables del pu-

Seguiment, agraïment al capdavant, tant Lister, Estic orqueïos —ha dit— de poder portar aquest acte a la més cordial salutació dels qui estan sota el meu comandament.

Després s'ha aixecat a parlar el delegat de propaganda i premsa de la Junta de Defensa de Madrid, Carrasco, el qual, en nom de la Junta, ha expressat la seva adhesió a l'homenatge.

En succeir-se el ministre d'Instrucció Pública, l'orquestra ha interpretat l'himne nacional.

Després d'això que té una doble personalitat, aquest acte, Ministre d'Instrucció Pública de la República i membre del gloriós Partit Comunista

Referint-se als termes de la Junta, ha dit que volia creure que la rearguardia és digna de heroisme que existeix al front. Però havia de confessar que a la rearguardia no s'han aconseguit prou bé els deures i obligacions del poble. És justament a la rearguardia on existien aquestes dificultats que ja s'hien eliminat al front de Madrid. Preguntat per què existeixen aquestes dificultats en el problema de l'obediència i del comandament únic. Al seu entendre la desorganització i la rearguardia és filla de la incomprensió.

L'antifeixisme no està condensat únicament en la classe obrera, sinó també en els republicans burgesos que senten la unitat de la nostra patri, i que a despit de la seva qualitat, de tots se sumen al proletariat per a defensar-se dels assalts de la reació.

El que és parla molt de socialització i qui és partidari del règim socialista, però que s'escandalitza en veure com hom desacredita el meravellós concepte del socialisme.

Cal evitar que la gent blasmi el socialisme si li ha estat donat adreçat i es converteix en un caos.

Diu, després, que no es pot rebutjar la unitat política dels treballadors. Definix el que és aquesta política i alegeix que els polítics a la seva conducció segueixen també una política. Els treballadors també poden unir-se per afinitats d'ideal i per això també fan una política. És una gran equivocació dir que els partits polítics són solament la burgesia, quan els partits comunista i socialista predominen el proletariats i, amb tot, són partits polítics. El qui vulgui seguir una conducta contrària va l'expedició i desfer la unitat que existeix entre els sindicats i els partits de classe, el que farà serà combatre el Front Popular i prestar un bon servei als generals Franco i Mola.

der. A l'altra part de les trinxeres hi ha un exèrcit mercenari en plena senyera i potència i un grapat depanyols que lluiten contra nosaltres perquè són obligats pel terror. Allà deix a la història i recorda el que diu respecte de la guerra de la independència. Això ens aconsella que ara no ens lliurem al pessimisme.

Afegeix que aquesta quinzena fins ara al front no es altra cosa que l'anunci d'una acció de gran vergadura; que la guerra comença ara; que ara en el front mateix instant, al poble de Madrid, el poble que els governants, els cal tenir consciència de la nostra responsabilitat per a dir-li que és necessari nostre esforç i un sacrifici il·limitat. Hem de transformar l'aním per tota mena d'heroisme. En posant els governants, existeix la voluntat ferma de conduir el poble a la victòria, de fer la guerra curta. Que el poble de Madrid, més que pas cap altre, perquè és el més asert i heroi, faci front a les hores que s'actuen perquè la guerra, amb les seves dificultats, va a entrar a la fase més fàcil. Qualsevol sacrifici abans de deixar passar els factors i estar segur que serà així.

I acaba dient que ell i els seus companys aniran de poble en poble buscant l'esperit ciutadà i cal.

En aquest moment d'obertura, Després d'això, una multitud de soldats soviètics i al final bombardeja els himnes proletaris i revolucionaris. L'acte acaba enriant de gaudi entusiasta.

Ha arribat a Madrid l'expedició sanitària nord-americana

Madrid, 7. — Ha arribat a Madrid l'expedició sanitària enviada pel poble nord-americà. Els membres de l'expedició han visitat el president de la Junta de Defensa, general Mola. Els expedicionaris han manifestat que la finalitat del seu viatge és instal·lar un hospital de sang per a feritadors antifeixistes. A aquest efecte el material que envien val més de 400 lliures, i està completament amb quatre ambulàncies magnífiques amb quatre llits cadascuna. Per la instal·lació de l'hospital encara hi han escollit l'edifici. Aquest hospital, capaç per a cinquanta llits. El comitè nord-americà antifeixista prepara d'altres expedicions de material sanitari, car creu que així serveix de manera pràctica a causa democràtica que defensa

Construirem un nou "KOMSMOL"

PARAULES
DEL
PRESIDENT
COMPANYS

Cada vegada que s'ha tractat de formular un programa, hem coincidit i hem arribat a un acord els representants polítics i els sindicals. Què es disputa, doncs?

Al Price, representants de la U. G. T., C. N. T. i Esquerra Republicana, presidits per Lluís Companys, proclamaren una sola consigna: unitat de tots els antifeixistes per a guanyar la guerra

nostres punts de vista, hi ha la realitat de la guerra que ens uneix contra els enemics interiors i exteriors. Féu història dels orígens de la guerra. Ens hem vist agredits —digueu— per totes les forces feixistes espanyoles per a evitar que fos transformada la vida espanyola. El 19 de juliol el poble espanyol estava a la S. de N. complint els seus deures internacionals, i amb tot, què ha fet la Societat de Nacions per a defensar Espanya?

El poble espanyol esperava, no una intervenció armada a favor nostre, sinó almenys que li fos permès d'adquirir les armes que li calien per a defensar-se.

Al començament de la guerra les democràcies occidentals es negaven a impedir l'agressió dels Estats feixistes contra el poble espanyol perquè preferien el triomf del feixisme a la consolidació de la revolució espanyola.

Es ara, quan aquests països veuen amenaçades les seves possessions al Mediterrani i llurs colònies, que pensen que no els és convenient una victòria feixista a Espanya. Hi ha, però, un país, la URSS, que quan ens deixaven inermes enfront d'Alemanya i Itàlia, ens ha tramès tot el que necessitem per a poder guanyar la guerra. (Aplaudiments.)

Afegí que també Mèxic, que tant ha lluitat i ha sofert per la llibertat, ha d'esser posat al costat de la Unió Soviètica en el cor del poble espanyol.

UNA SOLA IDEA: GUANYAR LA GUERRA

En aquests moments —continua dient— concret el meu pensament en una sola idea: guanyar la guerra. Aviat sortirem a guanyar internacional de les nostres costes. Ens trobarem sols enfront del nostre enemic. Pensem sempre que si el 19 de juliol aixafàrem el feixisme en vint-i-quatre hores, no ho féu cap partit ni cap organització obrera. El 19 de juliol el poble català (Ovació estrepitosa). Ho féu perquè el poble estava unit i no ens ha d'importar ara, com no ens importà aleshores, els problemes que ens puguin separar.

MENTRE ELS NOSTRES GERMANS I FILLS MOREN I MATEN...

Ens alegrem que al camp facciós, falangista i requetés es barallin; però entre nosaltres no hi ha d'haver lluites de cap mena. Mentre als fronts de Madrid i d'Andalusia els nostres germans i els nostres fills moren i maten, serà una covardia imperdonable, una covardia que la història... (Una forta ovació interromp l'acabament de la frase.)

Els grans problemes nacionals es fonamenten en dues organitzacions: UGT i CNT. Pesi a qui pesi, agradi o no agradi, han d'anar d'acord. (Nous aplaudiments.)

Anem tots a preparar-nos per a vèncer en la lluita definitiva. Ens hem de juramentar que no pugim tornar els que han enfrontat Espanya en la ignomínia i en la vergonya. Hem d'estar tots units per tal de lluitar contra el feixisme i veure triomfar un moviment on siguin satisfetes totes les necessitats morals, econòmiques i jurídiques del poble espanyol.

JORDI BENEJAM

A continuació parlà per la UGT, Jordi Benjam.

Aquest acte —comença dient— simbolitza la unitat proletària que ha de conduir-nos a la victòria. Hi són representades la CNT i la UGT, presidides pel President de Catalunya. (Aplaudiments i visques a Lluís Companys.)

Examinem seguidament els aspectes interior i exterior de la guerra civil espanyola. El feixisme tota el 19 de juliol amb un país que no volia ésser esclau i que havia sabut apropiar-se de les experiències del moviment obrer internacional. El 19 de juliol guanyàrem junts els homes de la UGT, de la CNT i de l'Esquerra. Aquesta unitat continuarà fins que s'acabi la guerra, i seguirà després per tal d'edificar una nova societat que satisfaci els anhels de la classe treballadora.

«LLUITAREM SEMPRE UNITS...»

Retornem en aquest acte un tribut

d'homenatge al poble soviètic per l'ajut que ens ha prestat, i la millor manera de demostrar el nostre agraïment a la URSS és la prometença de dir-li que els obrers catalans sabran ésser dignes d'aquest gran país lluitant sempre units. (Aplaudiments.)

Hem rebut de la U.R.S.S. un suport material i moral, i la diplomàcia obrera ha estat posada al costat nostre i han desemmascarat les vacil·lacions dels qui no s'atreuen a defensar el dret internacional.

EL GOVERN DE CATALUNYA ENS REPRESENTA A TOTS

Després de set mesos de lluita, la formació d'un exèrcit regular i la implantació del servei militar obligatori són les consignes justes que ens han de conduir a la victòria. L'organisme dirigent és el Govern de la Generalitat. Si volem guanyar la guerra, hem de donar-li el nostre suport i el nostre suport, perquè el Govern de Catalunya ens representi a tots, i si algú s'oposa a la realització de les seves disposicions, saboteja la lluita contra el feixisme i fa un greuge a totes les organitzacions antifeixistes que hi són representades. (Llarga ovació.)

Cal enfortir la unitat de la classe treballadora i esclafar tots els elements que pretenguin destruir-la. Acabà dient que l'ajut de la U. R. S. S. continuarà fins que sigui així completament el feixisme i puguem construir la nova societat que tots anhelem.

ANTONI MARIA SBERT

El conseller de Cultura de la Generalitat, que parlà en representació d'Esquerra Republicana, inicià el seu parlament dient que la millor ofrena que podem oferir als homes que donen la seva vida a la causa del proletariat internacional, és la unitat de la classe treballadora.

Porto encara —seguint dient— l'escaï de l'emoció amb què el poble rus ens va rebre en la visita que hi férem darrerament. Aquesta emoció la senten a les escoles, a les llars, a les fàbriques, a tot arreu. El dirigent de la U.R.S.S., camarada Stalin, va escriure aquestes paraules: «La lluita de la República espanyola és la lluita del progrés i la civilització de la humanitat.»

Tots els pobles que poden expressar-se lliurement senten la nostra lluita, però no tots els pobles poden

tenir un Govern que els representi. Per això, mentre les democràcies occidentals dubten, la U.R.S.S. pot seguir una línia clara i sincera d'ajut al poble que lluita.

Cal ordre, disciplina i exercici regular, que no seran mai el que foren abans. Sense aquests elements, la revolució estaria en perill, i no podem ésser indignes de la fe que els herois del «Komsomol» posaren en nosaltres.

NO SERA ESTERIL EL SACRIFICI DELS HOMES DEL «KOMSMOL»

En rebre homenatge a les víctimes del «Komsomol», en nom de E. R. C. i de l'Associació d'Amics de la U. R. S. S., us he de dir que en la persona del consol saludat el poble de la U.R.S.S. Espero que no serà estèril el sacrifici dels homes del «Komsomol». La nostra victòria t'ofereix com una corona de llorer a aquestes víctimes del compliment del seu deure, que és l'única consigna que ens pot portar a la victòria.

PARLA EL PRESIDENT DE CATALUNYA

Ciutadans: Han fet ús de la paraula tots els oradors que havien estat designats per Esquerra Republicana de Catalunya i per les sindicals obreres per a prendre part en aquest acte.

He vingut aquí únicament a fer acte de presència i a ocupar un lloc de distinció, no per mi, sinó pel càrrec (Fotos Puig-Farran.)

(Acaba a la pàgina 9)

KROPOTKIN, L'ARISTOCRATA REBEL I HOME DE CIÈNCIA

libre cabdal, «L'Ética», obra inacabada, primera part d'una construcció grandiosa, en la qual es proposava donar-nos una visió general de les doctrines àcrates.

Fill de prínceps de província, educat a l'Escola de Patges, destinat a servir a la cambra de l'emperador, des de molt jove, quan encara era a l'Acadèmia Militar, ja va mostrar la seva disconformitat amb molts dels usos que dominaven en els medis aristocràtics on vivia.

En sortir de l'Acadèmia va dedicar-se a l'estudi de les ciències, perquè l'ofici militar li repugnava. «L'home que té per professió el matar és la negació mateixa de l'home», escrivia.

El Govern el va enviar, formant part d'una expedició, a la Sibèria i a les planícies fredes de la Manchúria. Allí es dedica a l'estudi de la geologia i de les ciències naturals. El seu treball científic el porta per camins oposats als que esperaven els qui l'havien enviat en expedició científica. En efecte, l'estudi de la vida de la natura el portà a conviccions anarquistes. Es pot dir que descobrí pel seu propi compte la teoria anarquista, sense intervencions externes. I tota la resta de la seva vida fou, en realitat, un subjectiu que veia moltes vegades en el món un reflex de la seva consciència interior.

Des de llavors, Kropotkin es dedica a militar decididament en els moviments emancipadors. Abandonant tots els avantatges de la seva condició de noblesa, actua en els centres teòrics dels intel·lectuals russos inconformistes. El 1872, després d'un viatge d'estudi per Finlàndia i Suècia, a conseqüència de l'agitació interior fou empresonat a la fortalesa de Pere i Pau, a Sant Petersburg. Es posà malalt i el traslladaren a l'Hospital Militar. D'allí se'n va anar a Suïssa.

Visqué a Chaux des Fonds, centre anarquista suís, capital de la Federació del Jura, organització lliberària que ajudà sempre Bakunin en les seves lluites.

El Govern suís l'expulsà del país i se'n anà a Savoia. Quan anava a prendre part en un Congrés anarquista que es celebrava a Brussel·les, fou, també, expulsat de Bèlgica. Ja començava a ésser conegut de la policia i de les masses obreres de tot Europa.

Visqué un any a Londres, però després se'n anà a Moscou el seu

COMUNICAT DE GUERRA

DEL CONSELLER DE DEFENSA AL PRESIDENT DE CATALUNYA

D'ahir al vespre: Ros de nou a tots els sectors.

DEL MINISTERI DE LA GUERRA

Comunicat facilitat ahir vespre al Front del Centre. — Escassa activitat combativa. En alguns sectors s'observa un augment de la nostra posició. Les nostres milícies han realitzat un treball de reconeixement i consolidació de posicions darrerament conquerides. Continuen arribant a les nostres files soldats evadits del front i de les primeres hores de la nit s'ha segut al sector de Guadarrama ho ha fet tres amb armament. A Madrid ha transcorregut el dia sense novetat a comunicar.

DEL MINISTERI DE MARINA I AIRE

València, 7. — Comunicat de rina i Aire de les nou del vespre: Dos dels nostres bimotors que sortiren aquest matí a Màlaga trobaren els vaixells de guerra facciosos a Torre de Mar i Puengrola i els bombardejaren sense resultat. A la tarda es repetí el bombardeig contra els esmortats valencians, sense resultat.

Durant els atacs de dis-sabte a Ciempozuelo i la Moncloa, els facciosos tin-

guen enormes pèrdu-

Madrid, 7. — Durant el dia d'ahir hi ha hagut tranquil·litat en tots els fronts propers a Madrid. Algun canoneig llunyà que no molestà el poble, el qual omplí teatres, cinema i tota classe d'establiments públics. Les nostres milícies s'han retirat les nostres forces dotze morts dels facciosos, però hom sap que n'han tingut més. Per tant l'enemic rescata les posicions que els prengueren darrerament i hagué de retirar-se sense aconseguir els seus propòsits.

L'enemic, en els seus atacs d'ahir als sectors de Ciempozuelo i subsector de la Moncloa, tingué enormes pèrdues, més importants en l'assalt al primer dels dos llocs, a les baixes són incalculables. A la Moncloa han retirat les nostres forces dotze morts dels facciosos, però hom sap que n'han tingut més. Per tant l'enemic rescata les posicions que els prengueren darrerament i hagué de retirar-se sense aconseguir els seus propòsits.

Al front de Còrdova, les forces republicanes

continuen el seu avanç

Andújar, 7. — Continua, casa per casa, l'ocupació de Lopera. Els facciosos ofereixen enorme resistència. A l'illa del Río es lluita i mantenen les nostres posicions a 50 metres de la ciutat. La inactivitat de la jornada ha estat motivada per a reparacions. A Montoro es lluita intensament per la possessió del pont de l'Alcazar. Les nostres milícies han emplaçat peces d'artilleria per a emprar-les si calgués. Les forces de Pozoblanco avancen constantment per la serra.

Pesi a qui pesi, agradi o no agradi, la UGT i la CNT han d'anar d'acord (Cortès)

Els obrers catalans sabran ésser dignes de la URSS lluitant ben units (Benejam)

No podem ésser indignes de la fe que els herois del «Komsomol» nosaren en nosaltres (Sbert)

EL PRICE, PLE A VESSAR

El Comitè Català Pro «Komsomol», en el qual són representades totes les organitzacions antifeixistes, celebrà ahir al matí, al Gran Price, un acte d'homenatge a la URSS, per tal de demostrar al país germà la solidaritat i el desig del poble espanyol en armes contra el feixisme, de lluitar un nou «Komsomol» en record dels herois mariners de la Unió Soviètica que perden la vida en acudir en socors dels nostres poble.

L'acte començà a dos quarts d'onze del matí. Molta estona abans la vasta sala del Price apareixia completament plena de públic, i el que anava acudint després romaní a la defora per tal d'escoltar els parlaments per mitjà dels altaveus.

BANDERES CATALANES I SOCIALISTES

A l'interior del local figuraven gran nombre de banderes catalanes i socialistes. Hi havia també diverses pancartes, entre les quals es destacava una de grans proporcions del Front de la Joventut, amb la ins-

cripció següent: «La joventut unida és la garantia de la victòria. L'escenari tenia per fons la bandera de la falç i el martell, i la taula presidencial era coberta per una gran bandera catalana. L'acte fou retransmès per les emissores oficials.

ARRIBEN EL PRESIDENT COMPANYS I EL CONSOL DE LA RUSSIA SOVIETICA

Presidí l'acte el President de Catalunya, Lluís Companys, el qual fou objecte, en entrar al local, d'una inabundant ovació i de mostres afectuoses de respecte i simpatia. Lluís Companys passà a ocupar el seu lloc a l'estrada presidencial, i poc després entrà al Price el consol general de la URSS, Vladimir Antonov Orsenko, que fou així mateix saludat amb prolífics aplaudiments. El representant de la Unió Soviètica prengué seient al costat del President de la Generalitat.

La banda de música de la Caserna Vorotnikov interpretà «Els Segadors» i «La Internacional» a l'arribada d'ambdues personalitats.

Ens sentim agermanats amb la U.R.S.S. (Companys)

Obrí l'acte el President Companys. L'acte que celebrem —comença dient— és un homenatge a la Unió Soviètica i als herois del «Komsomol» per l'ajut que ens vénen prestant en la nostra lluita.

En aquests moments extraordinaris hem rebut del poble soviètic proves de la seva solidaritat, malgrat que aquesta no sigui moguda per altre interès que per l'ideal comú. Nosaltres, independents i lliures, ens sentim agermanats amb la Rússia Soviètica precisament pel que el seu ajut té de desinteressat. Fa uns dies ens visità un valent soviètic. Portava joguines per als nens catalans, i amb aquest acte ens portaven el bes dels infants soviètics.

Nosaltres ens sentim sorpresos per aquestes mostres de cordialitat. Amb aquestes paraules ho volgué demostrar l'adhesió del President de Catalunya al poble germà de la URSS.

Prolongats aplaudiments subratllen les paraules del President Companys, i acte seguit el primer magistrat de Catalunya cedí la paraula a Francesc Perramon, del Front de Joventuts.

FRANCESC PERRAMON

El representant del Front de Joventuts advocà per la unitat de la joventut i per la formació de l'exèrcit regular i la implantació del servei militar obligatori i comandament únic per tal d'aconseguir la victòria en el termini més breu possible. Afegí que d'aquí pocs mesos podran homenatjar novament la URSS amb el lliurament del nou «Komsomol», que serà construït amb la cooperació de tot el poble antifeixista, i acabà insistint sobre la formació immediata de l'exèrcit regular.

JOAQUIM CORTES

En representació de la CNT feu ús de la paraula Joaquim Cortès.

La CNT ha acceptat prendre part a aquest acte pro «Komsomol» i d'homenatge a la revolució russa, perquè, a part de la diferència dels